

Προδομένη 190 Μοίρα Αντιαρματικού Πυροβολικού!

Τιμής ένεκεν στους νεκρούς και ζώντες πυροβολητές της

Είναι στιγμές που τα δρώμενα των ανθρώπων μιας κοινωνίας σου επιβάλλουν να καταθέσεις «χθες», το χρέος που για χρόνια απέφευγες να καταβάλεις. Χρέος, πρώτιστα, οφειλόμενο προς τους πεσόντες και ζώντες αδελφούς μας, το οποίο η σιωπή 34 χρόνων το κατέστησε δυσβάστακτο με τους πολύχρονους ανατοκισμούς. Παρά το μέγεθος του, αυτό θα εξοφληθεί εις το ακέραιο.

Σήμερα ο υποφαινόμενος, τότε πυροβολητής της 190 Μοίρας Αντιαρματικού Πυροβολικού (ΜΑΤΠ) με έδρα το μοναστήρι της Αχειροποιήτου στον τουρκοκατεχόμενο μέχρι σήμερα Καραβά, σπάει την πολύχρονη σιωπή που κυριολεκτικά καταπλακώνει τους πυροβολητές αυτής της τόσο σημαντικής μονάδας. Αυτή η σιωπή άφησε το προσωπικό της μονάδας εκτεθειμένο σε έμμεσες αναφορές τρίτων που ξαναπληγώνουν τον ήδη πληγωμένο πατριωτισμό του.

Πιστεύω, πως οι όποιες τοποθετήσεις εκφράστηκαν από όποιους τρίτους, συνιστούν μερική αντίληψη της τότε κατάστασης και δεν παύουν να αντανακλούν την γνώση που μπορεί να έχουν άνθρωποι που ήταν «απέξω» από την 190 ΜΑΤΠ.

Η 190 ΜΑΤΠ υποσκάφτηκε νωρίς

Η 190 ΜΑΤΠ ήταν μια μοίρα συγκροτούμενη από 18 αντιαρματικά πυροβόλα 6 λιβρών, ευθυτενούς τροχιάς. Στα αντιαρματικά αυτά του Β΄ παγκοσμίου πολέμου αγγλικής κατασκευής και ελληνικής προελεύσεως, ευφυώς ανετέθη η αποστολή απόκρουσης των αποβατικών κυρίως σκαφών του επίδοξου εισβολέα, επειδή α) το βεληνεκές τους από 1500 μέτρα δραστικό μέχρι και 2.5 χιλιόμετρα ωφέλιμο μπορούσε να πλήξει τον εχθρό από μεγάλη απόσταση με ευθυτενούς τροχιάς βολές ακριβείας,

β) χρησιμοποιούνταν βλήματα εκρηκτικά και διατρητικά, χαρακτηριστικό απαραίτητο για πλήγματα τόσο στο ωφέλιμο, όσο και στο δραστικό βεληνεκές,

γ) καμία θωράκιση ακόμη και του πιο σύγχρονου για την τότε εποχή άρματος μάχης δεν μπορούσε να πει όχι στην υψηλή διατρητικότητα των βλημάτων

Του Ντίνου Α. Ευθυμίου*

- Ο Ντίνος Α. Ευθυμίου υπηρέτησε την θητεία του στην 190 ΜΑΤΠ την περίοδο 1973 – 75, με τον βαθμό του υπαξιωματικού.
- ** Ο Σωτήρης Παπαδόπουλος είναι σήμερα υποστράτηγος ε.α και διετέλεσε αρχηγός Πυροβολικού την διετία 1999 -2001, επί αρχηγίας του οποίου για πρώτη φορά από το 1974 υπήρξε μεγάλης έκτασης ποσοτική και ποιοτική πρόοδος στο Πυροβολικό μας.

του. Συνεπώς, τα πυροβόλα αυτά μπορούσαν να επιφέρουν ευρείας κλίμακας θανατηφόρα πλήγματα στις αποβατικές δυνάμεις του εχθρού, εξαναγκάζοντας τον σε ματαίωση της ενέργειας του. Ούτε όλος ο τουρκικός αποβατικός στόλος δεν αρκούσε για να μπορέσει ο τουρκικός στρατός να πατήσει το πόδι του στην Μεγαλόνησο, υπό την προϋπόθεση, πως οι μονάδες της Ε.Φ θα υλοποιούσαν τους αμυντικούς σχεδιασμούς.

δ) Επιπλέον, τα εξάλιβρα θα τάσσονταν σε πυροβολεία κατασκευασμένα από μπετόν πάχους ενός μέτρου, ελάχιστα εκ των οποίων επιζούσαν τον Ιούλη του 1974 από τις δολοφονικές ενέργειες ενός πνεύματος χαλαρότητας και διάλυσης, το οποίο ήταν συνέπεια μιας αιματηρής αδελφοκτόνου σύγκρουσης, που με τη σειρά της καθήλωσε σε μηδενικά επίπεδα την αμυντική ετοιμότητα των Ελλήνων της Κύπρου.

ε) Το προσωπικό της 190 ΜΑΤΠ ήταν στην πλειοψηφία του από την επαρχία της Κερύνειας, στοιχείο που προσέδιδε άμεσα σθεναρή βιωματική αντίληψη του «περί βωμών και εστιών». Δεδομένο, που το βίωσα τόσο μέσα από το δικό μου εαυτό, όσο και μέσα από τους άλλους πυροβολητές. Λίγα χιλιόμετρα πιο πέρα ζούσαν οι μανάδες, οι πατεράδες μας, τα ανήλικα αδέλφια μας κλπ.

Μπροστά σ' αυτά τα πλεονεκτήματα θα πρέπει να απαριθμηθούν και τα μειονεκτήματα της μονάδας μέσα στις τότε συνθήκες της προδοσίας:

α) Ο διοικητής της μονάδας, εμπειροπόλεμος και με ισχυρούς δεσμούς με τους κατοίκους των κωμοπόλεων Λαπήθου και Καραβά από την εποχή της υπηρεσίας του στην Ελληνική Μεραρχία Κύπρου αντικατεστάθην μερικούς μήνες πριν την εισβολή από ένα ταγματάρχη που ουδέποτε διοίκησε μονάδα, αλλά η μέχρι τότε υπηρεσία του ήταν αδιαλείπτως εντός των γραφείων του Ελληνικού Στρατού. Ήταν άτομο χωρίς ηγετικές ικανότητες, μη αποφασιστικό, με συνέπεια να είναι απόλυτα προσηλωμένο στην ιεραρχία, σε αντίθεση με τον προηγούμενο διοικητή της μονάδας. Η περίπτωση θυμίζει Μικρασιατική καταστροφή, γνώση, της οποίας φαίνεται πως είχαν οι προδότες του τότε Ελλαδικού επιτελείου.

β) Η 190 ΜΑΤΠ ήταν μια μονάδα χωρίς καν στοιχειώδη αντιαεροπορική κάλυψη. Η Μοίρα διέθετε δύο αντιαεροπορικά πολυβόλα των 50 χιλιοστών, εκ των οποίων το ένα ήταν κυριολεκτικά άχρηστο, επειδή μετά από βολή μερικών βλημάτων πάθαινε εμπλοκή, λόγω χαλασμένου κλείστρου το οποίο μπλοκάριζε. Επιπλέον, η 195 Μοίρα αντιαεροπορικού πυροβολικού με ηλεκτροκινούμενα στον κάθετο και οριζόντιο άξονα τετράκαννα πολυβόλα 50 χιλιοστών και αντιαεροπορικά πυροβόλα 40 χιλιοστών και με έδρα επίσης το μοναστήρι της Αχειροποίητου είχε μεταφερθεί το 1970 (:) στο δάσος της Αθαλάσσας στην Λευκωσία (προφανώς για να προσβάλει τα κυβερνητικά κτήρια στις 15 Ιουλίου). Αποστολή της 195 Μοίρας ήταν η αντιαεροπορική κάλυψη των τεσσάρων μονάδων πυροβολικού και των άλλων τμημάτων της Ε.Φ που είχαν έδρα τους την επαρχία Κερύνειας.

- Ο Ντίνος Α. Ευθυμίου υπηρέτησε την θητεία του στην 190 ΜΑΤΠ την περίοδο 1973 – 75, με τον βαθμό του υπαξιωματικού.
- ** Ο Σωτήρης Παπαδόπουλος είναι σήμερα υποστράτηγος ε.α και διετέλεσε αρχηγός Πυροβολικού την διετία 1999 -2001, επί αρχηγίας του οποίου για πρώτη φορά από το 1974 υπήρξε μεγάλης έκτασης ποσοτική και ποιοτική πρόοδος στο Πυροβολικό μας.

γ) Το εθνοπροδοτικό πραξικόπημα είχε κατακομματιάσει τις δυνάμεις της Εθνικής Φρουράς. Παραλίγο 4 πυροβόλα της 190 ΜΑΤΠ να τα έβρισκε η τουρκική εισβολή στον Ασώματο Λεμεσού, όπου εκεί προοριζόταν να γίνει η σφαγή των εκ Πάφου Ελλήνων αντιστασιακών, που έρχονταν με λεωφορεία στη Λευκωσία. Εδώ, είναι αναγκαίο να αναφερθεί, ότι ακόμη 4 πυροβόλα της μονάδας ήσαν άχρηστα, επειδή τα ρυμουλκά φορτηγά ήσαν για παλιοσίδερα.

δ) Ακόμη και αν πυροβολαρχία/ίες της μοίρας έπαιρναν έγκαιρα θέσεις στο χώρο εκδήλωσης της απόβασης, το προσωπικό τους θα εξαρθωνόταν δεδομένου, ότι αυτές δεν θα υποστηρίζονταν από δυνάμεις πεζικού.

Παρά ταύτα...

Εκείνο το πρωί βιώσαμε βαθιά μέσα μας, πως μας είχαν γραμμένους... Και φαντάρους και τον Κυπριακό Ελληνισμό και ολόκληρη την Ελλάδα γιατί απέδειξαν οι προδότες έμπρακτα πως, ποσώς δεν τους ένοιαζε για το ποια θα ήταν η γεωπολιτική και η γεωστρατηγική θέση της, μετά την απώλεια της Κύπρου.

Σήμερα, εμείς οι ζώντες βλέπουμε ποια είναι η Ελλάς, στην Κύπρο, στο Αιγαίο, στη Θράκη, στην Μακεδονία και στην Ήπειρο. Και βιώνουμε ολόκληρος ο Ελληνισμός αυτόν τον εθνικό εξανδραποδισμό από μια αλαζονική έκτοτε και επεκτατικά ακόρεστη Τουρκία. Ένα επεκτατισμό, που μεθοδικά, σταθερά και συστηματικά διεκδικεί χωρίς οι δημοκρατικές πλέον, Ελλάδα και Κύπρος, να μπορούν να προβάλουν επαρκή αντίσταση, γιατί όλα διαλύονται από εκλεγμένες πια δημοκρατικές «ηγεσίες».

Στις 3 το πρωί εμφανίσθηκε ο τουρκικός στόλος και μετά από 90 ολόκληρα λεπτά διετάχθησαν οι πυροβολαρχίες της μοίρας να πάνε στους χώρους ευθύνης τους, όπως προέβλεπαν οι αμυντικοί σχεδιασμοί! Οι Α΄ και Β΄ πυροβολαρχίες πρόλαβαν να κοτσάρουν πυροβόλα, να φορτώσουν δεκάδες κιβώτια βλημάτων (σε χρόνο πι – φι) και να εξέλθουν του στρατοπέδου, κινούμενες από τον Καραβά ανατολικά προς Κερύνεια, προλαβαίνοντας να είναι εκτός στρατοπέδου, όταν αυτό βομβαρδιζόταν στις 5.20 το πρωί.

Η Β΄ πυροβολαρχία είχε ως χώρο ευθύνης της τις ακτές, όπου εκδηλώθηκε η τουρκική απόβαση (ουσιαστικά αποβίβαση), η δε Γ΄ είχε ευθύνη στον ανατολικά της Κερύνειας χώρο. Τέσσερα πυροβόλα αυτών των πυροβολαρχιών ήσαν μη διαθέσιμα, λόγω ανήκεστης βλάβης των οχημάτων – ρυμουλκών!

Παρά το γεγονός της τουρκικής αποβατικής ενέργειας στο χώρο της Β΄ πυροβολαρχίας, αυτή κινήθηκε με 4 αντί με 6 πυροβόλα, όπως επίσης και η Γ΄ πυροβολαρχία. Αφού, τα πράγματα ήσαν οφθαλμοφανή θα μπορούσαν οι δυο πυροβολαρχίες να ενισχυθούν με πυροβόλα της Α΄ πυροβολαρχίας.

- Ο Ντίνος Α. Ευθυμίου υπηρέτησε την θητεία του στην 190 ΜΑΤΠ την περίοδο 1973 – 75, με τον βαθμό του υπαξιωματικού.
- ** Ο Σωτήρης Παπαδόπουλος είναι σήμερα υποστράτηγος ε.α και διετελέσε αρχηγός Πυροβολικού την διετία 1999 -2001, επί αρχηγίας του οποίου για πρώτη φορά από το 1974 υπήρξε μεγάλης έκτασης ποσοτική και ποιοτική πρόοδος στο Πυροβολικό μας.

Η κορυφή της φάλαγγας έφτασε σχεδόν στο Πικρό Νερό που δεσπόζει της παραλίας στο Πέντε Μίλι, όπου εκδηλώθηκε ήδη η απόβαση, ενώ το τέλος της φάλαγγας βρισκόταν στην περιοχή του 6 Μίλι. Στην ουσία, η φάλαγγα αφέθηκε από τους Τούρκους να εισχωρήσει ολόκληρη μέσα στην ενέδρα, την οποία έστησαν οι αποβιβασθέντες από το βράδυ της Παρασκευής Τούρκοι πεζοναύτες στον κύριο δρόμο Λαπήθου - Κερύνειας.

Αρχικά, η φάλαγγα βομβαρδίστηκε ανηλεώς από την τουρκική αεροπορία και στην συνέχεια ανέλαβαν οι πεζοναύτες την προσπάθεια αποδεκατισμού της. Αποτέλεσμα: οι έφεδροι Ανδρέας Διάκος και Χαράλαμπος Μαραθεύτης, αμφότεροι από την Βασιλεία αγνοούμενοι. Τέσσερα πυροβόλα με τα ρυμουλκά τους οχήματα έπεσαν στα χέρια του εχθρού.

Ηρωική θυσία Γεώργιου Θ. Χατζηνικολή και άλλων

Ο αρχηγός στοιχείου (πυροβόλου) λοχίας Γεώργιος Θεοδώρου Χατζηνικολή προπορευόταν της φάλαγγας των πυροβόλων. Όταν άρχισε ο βομβαρδισμός ήταν ήδη στο Πικρό Νερό, όπου μπόρεσε να προβεί σε ταχεία τάξη του πυροβόλου και να προβεί σε μερικές βολές εναντίον σκαφών του εχθρού μέχρι της στιγμής που το προσωπικό του πυροβόλου αδρανοποιήθηκε από παρέμβαση Τούρκων πεζοναυτών. Αποτέλεσμα, 4 μέχρι σήμερα αγνοούμενοι: Λοχίας Γεώργιος Θ. Χατζηνικολής από Λάπηθο, Κυριάκου Μάμας από Περιστερώνα Μόρφου, Παπαπαναγή Ηλίας από Άγιο Παύλο Λευκωσίας και Πασχάλη Παναγιώτης από την Σωτήρα Αμμοχώστου. Αιχμάλωτος ο Παπαγιώργη Πέτρος από τον Σύσκληπο Κερύνειας, επειδή είχε κόλλες στην τζέπη και οδηγήθηκε για ανάκριση.

Την ίδια τύχη είχε και η Γ' πυροβολαρχία, η μόνη που κινήθηκε δυτικά του επιχειρούμενου από τους Τούρκους προγεφυρώματος. Βομβαρδίστηκε ανηλεώς. Πυροβόλο της πρόλαβε και τάχθηκε ταχέως (πρόχειρη εκτάκτου ανάγκης τάξη) στην τοποθεσία Αϊρκώτισσα Λαπήθου και έβαλε κατά αντιτορπιλικού σκάφους του εχθρού το οποίο εβλήθη στην γέφυρα και άλλα σημεία του, με αποτέλεσμα να αποχωρήσει αμέσως από την περιοχή.

Λέγεται, πως επρόκειτο για το καμάρι του τουρκικού στόλου Κονταντεπέ, το οποίο βομβαρδίστηκε από τουρκικά αεροσκάφη ανοικτά της Πάφου και βυθίστηκε ενώ επέστρεφε στη Μερσίνα, επειδή είχαν ήδη καταστραφεί οι επικοινωνίες του από τις βολές του πυροβόλου της 190 ΜΑΤΠ.

Τελικά, το πυροβόλο προσεβλήθη από το βαριά τραυματισμένο τουρκικό αντιτορπιλικό, με συνέπεια την καταστροφή του και τον θάνατο του Λάμπρου Βάσου από το Καϊμακλί και του έφεδρου Τάκη Ιωάννου από την Λάπηθο. Σοβαρά τραυματίστηκε ο σκοπευτής του πυροβόλου Αλέξανδρος Ιγνατίου από την Αμμόχωστο.

Του Ντίνου Α. Ευθυμίου*

- Ο Ντίνος Α. Ευθυμίου υπηρέτησε την θητεία του στην 190 ΜΑΤΠ την περίοδο 1973 – 75, με τον βαθμό του υπαξιωματικού.
- ** Ο Σωτήρης Παπαδόπουλος είναι σήμερα υποστράτηγος ε.α και διετέλεσε αρχηγός Πυροβολικού την διετία 1999 -2001, επί αρχηγίας του οποίου για πρώτη φορά από το 1974 υπήρξε μεγάλης έκτασης ποσοτική και ποιοτική πρόοδος στο Πυροβολικό μας.

Ακόμη ένα πυροβόλο της Γ΄ πυροβολαρχίας από τη θέση της Ακτής Κανάρη στη Λάπηθο, έβαλε ανενόχλητο κατά του τουρκικού αποβατικού στόλου, ο οποίος μετά και τον βαρύ τραυματισμό του Κονταντεπέ αποχώρησε εκτός ακτίνας βολής των πυροβόλων.

Συμπέρασμα

Από το δίκτυ της προδοσίας που αριστοτεχνικά εστήθην σε βάρος της Κύπρου και ολόκληρης της Ελλάδας, δεν μπορούσε να απουσιάζει μια στρατηγικής και αποφασιστικής σημασίας μονάδα πυροβολικού. Το δίκτυ άρχισε να υφαίνεται από τις 21 Απριλίου 1967 και στο οποίο από τότε άρχισε η 190 ΜΑΤΠ να εγκλωβίζεται, αλλά και όλη η αμυντική δυνατότητα στην επαρχία Κερύνειας.

Συνεπώς, το συνολικό πλαίσιο που διαμόρφωσε η διαχρονική προδοσία και όχι μονάχα η στιγμιαία κορύφωση της, υπέσκαψε καθοριστικά και ακύρωνε το ρόλο και την αποστολή της 190 ΜΑΤΠ. Αυτά για την πρώτη φάση ενός σικέ πολέμου.

Θα ήταν αγνωμοσύνη προς τον τότε νεαρό υπολοχαγό και υποδιοικητή της μονάδας Σωτήρη Παπαδόπουλο,** αν δεν αναφερόταν πως χάριν στην δική του σθεναρή δράση, η μονάδα πέτυχε αυτά τα πενιχρά ουσιώδη αποτελέσματα σε βάρος του προαιώνιου εχθρού ημών των Ελλήνων.

Του Ντίνου Α. Ευθυμίου*

- Ο Ντίνος Α. Ευθυμίου υπηρέτησε την θητεία του στην 190 ΜΑΤΠ την περίοδο 1973 – 75, με τον βαθμό του υπαξιωματικού.
- ** Ο Σωτήρης Παπαδόπουλος είναι σήμερα υποστράτηγος ε.α και διετέλεσε αρχηγός Πυροβολικού την διετία 1999 -2001, επί αρχηγίας του οποίου για πρώτη φορά από το 1974 υπήρξε μεγάλης έκτασης ποσοτική και ποιοτική πρόοδος στο Πυροβολικό μας.

Του Ντίνου Α. Ευθυμίου*

- Ο Ντίνος Α. Ευθυμίου υπηρέτησε την θητεία του στην 190 ΜΑΤΠ την περίοδο 1973 – 75, με τον βαθμό του υπαξιωματικού.
- ** Ο Σωτήρης Παπαδόπουλος είναι σήμερα υποστράτηγος ε.α και διετέλεσε αρχηγός Πυροβολικού την διετία 1999 -2001, επί αρχηγίας του οποίου για πρώτη φορά από το 1974 υπήρξε μεγάλης έκτασης ποσοτική και ποιοτική πρόοδος στο Πυροβολικό μας.